

**UN ESEMPLAR
PENTRU CAPITALA. . . . 50 BANI**

Acăstă foile ese uă dată pe săptămână :
DUMINECA

Abonamentele se incep numai cu Nr. 1, 13,
26 și 39.

Abonamentele se fac în Pasajul Român Nr. 9
și 11, prin districte pe la corespondență și prin
posta, trămitând prețul.

Abonamentele neplătite și scrisorile nefran-
cate se vor refuza.

**UN ESEMPLAR
PENTRU DISTRICTE . . . 55 BANI.**

PREȚUL ABONAMENTULUI

Pe anu pentru capitală	lei nuoi 24.
Pe jumătate an	12.
Pentru districte pe an	27.
Pe săse luni	14.
Pentru străinătate pe an	30.
Reclame și inserțiuni linia	2.
Anunțuri, linia	Bani. 30.

Pentru abonamente, reclame și inserțiuni se va adresa la **D. T. I. STOENESCU**.

**ANUNCIU-ULTIMATUM
CATRE DATORNICIİ NOSTRI**

Am promis că la 14 Martiu vom pu-
blica lista de persoane ce ne datorază
plată de abonamente și cărora li s'a sus-
pendat trămiterea diarului. Din cauza
alegerilor, am amânat acăstă publicare;
acum însă că alegerile s'a terminat,
vom începe negreșit publicarea nume-
lor acelora cari, cu tōte repetitele nōs-
tre reclamări, nu au voit a fi onești
cu noi.

Pentru ultima óră deci anunțăm că
suntem hotărîti irevocabil a publica,
începēnd de la 4 Iuliu viitor, numărul
27 al diarului nostru, numele datorni-
cilor nostri, fără distincție, fie dēn-
și chiar mari demnitari în Stat, depu-
tată, senatoră, înalți magistrați, fie per-
soane cāt de cunoscute, starostă de ne-
gustori, redactoră și administratoră
de gazete. Atât mai rēu pentru cine nu
e onest și nu'si plătesce datoriele!

Pēne la 4 Iuliu este destul timp ca și
cei mai depărtăti să'si pótă regula so-
cotelile cu noi.

ADMINISTRATIUNEA

SUMARIU

- Mandatarilor Națiunei, poesie de SIR KOCK.
- Săptămâna, de TITI.
- Românie, poesie de MACRIS.
- Ciocoiu, de JUPILA.
- Fina, poesie de AL. A. MACEDONSKI.
- Sonet contemporanilor mei, poesie de CAR.
- Odă unei cuioane cu gutură, poesie de NAITĂ TINICHEA.
- Epigrame, poesie de LC.
- Necrolog.....
- Bibliografie.
- Concert în sala Ateneului dat de Artistul Teodor Po-
escu, Mercuri la 23 Iunie, cu graciosul concurs al D-gorilor
CLOTILDA și ADELĂ ADEMOLO, IRINA POENARU,
și AL D-LOR ERNEST VIEST, și OTTO TEUTSCH.

MANDATARILOR NATIUNEI

I

Suferește mari și grele,
Băni adênci, otrăvuri rele
De desfrēu invierșunat,
S'a lătitu p'a nōstră téra
Incăt trista lor povéra
Inima ţ-a săngerat.

Aă tras brasda nebunie
Peste corpul României

Ilustrații ei COCONI,
Acea liotă trușe
De fintă nevoiește,
De sicari, de lazaroni;

Căci, setoș de tirania,
Poftitoră de infamie,
În avēntul lor fieros,
Aă pus ura și trădarea,
Vrajba, crima, împilarea
Pe al tērei sū frumos.

Ea a plâns cu lungă jale,
Dér, din lacrēmile sale,
Din suspinul ei amar,
Aă sorbit eu însetare
Ce orbită de desfătare,
Ce ce n'aă ală milei dar.

Vai! și cătă rătēcire!
Căt necas și umilire
Aă lăsat în vatra ei!
Căt patimă și ispite,
Căt inimă veștedite,
Căt fapte de pigmei !...

Ei iubiau cu înlocare
Rătēcita înclinare
D'a domni eu oră ce preț;
Ei numiau virtuți sublime
Odiōsele lor crime
Înălțate pe dispreț!

Ei, cu inimă SIMTITORE,
Si cu pântici poftitoră,
Ei, MĂRETI și IUBITORI,
Vreau să fac' o lume mare,
Unde POFTA DE MÂNCARE
S'aibă aprigă luptători!

Dér... o rađă de lumină,
O suflare caldă, lină,
De o-dată s'a simțit,
Si viteză-le pornire,
Planul lor de FERICIRE,
L'a surpat, l'a nimicit !...

II.

Aă frumosa Românie,
Cuib de fală și mândria,
Rainul sufletului meu,

Rugătore la privire,
Caută o lecuire,
Un sfărșit la chinu'i greu.

Deci, română cu minți senine,
Voi, cu inime creștine,
D'ală e geniu inspirați;

Voi, supușă către morală;
Voi, ce vă numiți cu fală
Fii e adeverăți,

Fiti a dreptului ostire,
A virtuței ocrotire,
Ai moralei luptători;
Fitii români cu simțiminte
Ne 'ntinate și ardintă,
Fitii ai tērei salvatoră!

Și prin dragoste și milă,
Puneti relelor stavilă,
Relelor ce-apasă mult;
Puneti piept și bărbătie
Ca din nou să reinvie
Binele cu al sǎu cult.

Tăiată ghiara lăcomie,
Puneti lanțuri infamie
Si acelor ce ţi sunt robă!
Dați răsboiu fără curmare
Celor ruptă în desfrâname,
Pătimășilor neghiobi!

Nu lăsată să se răsfețe
Scepticismul, și să 'nghețe
Al speranțelor isvor !...
Este trist pentru popore
Când speranța, al lor sōre,
Se ascunde 'n negru nor !...

Faceti téra Românescă
Intre tēri se strălucescă
Prin sublim și prin frumos,
Si din verđile'i ogore
Erăgi flóre lângă flóre
Să se 'ntrécă la miros !

Căci atunci, cu mic cu mare,
Din Carpați și pén' la mare,
Cei de jos și cei de sus,
Vor cânta cu bucurie :
« BINE-CUVĒNTATĂ FIE
DIUA CARE V'A ADUS ! »
SIR-KOCK.

S E P T E M A N A

Serbi, vădându-se scăpați de vecinătatea mare-salutul Bum-bum, ale cărui mustăți și vorbe late îi faceau să tremure ca varga, hotără să se arrête și dumnea-lor dinții, și momentul nu întârziu a lăsat se presinta la nasu...

Sciți că murind de mōrte bună sultanul A-disu, Grigore Murat V l-a succedat la thronu...

Beată de thronu, de banii, de îsprăvnicia Vlăscel și Teleormanului, de țuică și... de opium, Grigore Murat V, sciind că Sérbi nu suntu așa de bine pregătiți de resbellu cum suntem noi delii, se pusese la cere să i se prosterne la picioare ca și pe timpii lui Osmanu :

1. Să plătescă Udrina-Glava tributul pînă la uă para;

2. Ca Dună din Vlaho-Bogdania în onorea boierilor, să tragă Chișta-Brenda 101 salve per rîndă în onorea Sultanului;

3. Să se ploconescă în modu officiale pînă la pămîntu totu capetele serbesci la picioarele thronului lui Grigore Murat V...

* * *

Tucă-na-Glava, ca tucă-na-glavă ce este, hem chiel hem fundul, hem cu glavă hem mortu după slava, atâtă adăstă și, ca și Pio none cu «non possumus» respunse Sultanului, scurtă și coprindător, cu «stupinaciori.»

Și ca să nu se mai furândescă Bum-Bum din Vlaho-Bogdania cu arsenalele, usinele și magasiniile doldura pentru :

«Mii de mii de șoste și suflete viteze,»

pussera pe Milănuță în fruntea a una-sută-unamii de Sérbi, toti încăpătați cum suntu din fire, trăgând după dinșii totă pahontimea sérbescă, cu tot felul de provisuni : de imbrăcare și de măncare, chiar din țerra sérbescă, nu din cea françoasă cum facu la noi omeni cu gusturi exquise...

* * *

Nasce acum întrebarea : cum se va allege cu buna noastră amică și vecină Serbia ? — Hasardarea pare-ni-să cam pré temeraria, cam pré sérbescă cum amă dice, și acela cei ce au impins-o dela spate de n'o voru propti-o pînă în capetă, nu scimă ce se va întembla, cu tot heroismul, bravura și patriotismul cei recunoscem...

Maș nasce anco intrebarea : déră noi ce attitudine vomu lúa ? — Si respunsul e simplu, căci în starea în care ne afflăm, — grația prevederii înaltă-excelenței-selle feld-mareșalului, armătă ca Minerva dela capă la picioare, cu căciul róse de molii ce ne voru ajunge pînă la anul Măntuirii 1900, și cu unu contingent de peste cinci milioane voiniți — scăzând trei unile, — numai neutralitatea este attitudinea ce ni se desemnează...

Așa déră, deci și prin urmare : se fie bine constata că, de uă cam dată, pînă se putem fi înălțați la Passivitate, rolul nostru în celle din afără este Neutralitatea... și acăsta, grația divisionului Bum-bum...

Halal se-i fie déră divisionului !

* * *

Dela celle din afără trecând la celle din intru, nu putem înregistra nimic după pofta animel noastre, decât allegerea senatorială a luminării-selle beizadelei Smintică.

A plânsu ca... unu nebunu luminarea-sa, s'a bocită ca... unu nemernicu în drépta și în stânga strălucirea-sa, déră în fine acum pote exclama :

Ecoc-mă 'n Senatū
Votatū nu chămatătă!

Nenorocirea cea mare este că, afără de prințul Smintică, nici conul Măscarache, nici ciliibii Mavroghenis, nici b-ronul Parfumău, nici vistierul Pesmetu, nici măcar kir Dobre, n'a isbutit se intre, fie în Cameră fie în Senat, așa că, când va face cate uă prostia beizadă, nu va avea cine se'lă tragă de mânecă...

* * *

Déră... ce vreți? — Cu nisze pressiuni ca cele de acum de tipă copilul... în colonele *Timpuriul* și ale *Trimbettei Cârnatilor*, cum se putea se între boieritii liberali-conservatori-votatori, în Cameră sau în Senat?

Si se nu ni se spue că așa așa vrută alegătorii; si se nu ni se dea exemplu pentru voința actuală

a alegătorilor, allegerele Senatului din vremea coloni Măscarache când, cu totă pressiunile modește, se umplu Senatul de comunardă; să nu ni se dică nimicu din totă acestea, că ne supărăm, ne facemă tăca de pămîntu, nu mai dicemă pis assupra questiunii, cum facemă în *Timpuriul* de când ne tot questionați... assupra questiunii în questie...

Mărturisiti mai bine că ingerințe aș exista că nici nă dată în acăstă țerră, căci altă-fel, cum aru și putută proprietarii collegioru I și II și inteligența colegiulu III, — nu mai dicemă nimicu de bodirlanii colegiulu IV, — a umplea Senat și Cameră numai cu comunardă, petrolieri, distructori ai sacreloră drepturi boeresci trecute acum de moștenire boeritilor?

* * *

Cu asemenea deputați și senatori, corporile legitime voru fi deschise mâine Duminecă la 20 Ianuarii...

Spuneți-ne ansă, vă rugăm, ca ce lucrări se potu adăsta de la nisze asemenea deputați și senatori, de nu punerea în acuzație a cinstitei și de bunu neamă obiaduiri Parfumo-Bum-bum-catařiescă, pentru atătea fericiră ce a făcută să plouă în țără; de nu descoperiră ca cele de la Ephoria Spitalelor civile, dela Ephoria Spitalelor Brăncovenescă, de la Cassa de depozite și consemnaționă, de la căte și mai căte se voru succede, și trămiterea la pușcării a cinstitelor obraze cari, conformă preceptului boerescă «d'a aduna banii albi pentru dile negre», și «a pune bine ce-oru găsi pusă rău», a cătată, biet și ei, a aduna banii albi pentru dile negre, a pune bine ce-ău găsită pusă rău ?!

Déră, hel-bet, bună e Dumnezeu, și se pote înțembla a mai scăpa și alte persoane onorabile c veica Stefan Borănescu, de se vor mai găsi Aslanii a lău pungașlicul pe obrazul lor...

Da, adeco, ce mai moșă și regulată neica Stefanu !

Dér' palaturile frățiorulu Andrei dela Fefelei ! Halal se le fie ! Vedă așa omeni ! Uă dată omeni ! Ce mai omeni !

* * *

În colo lucrurile mergă reu, nu se pote mai reu, căt se pote mai reu...

Ca să aveți mesura că nu se mai ține comptu în acestu infernū compusă din nuanțele comunarde, de nici unu obrazu, de nici unu hypochimediu, unu singură faptu, ca ua măciucă la unu caru de ole, vă pote edifica de ajuns...

Persoanele celor mai simândicose, intruă țără mai alăsătă ca a noastră... boerescă, suntu firescă dă. conți, probă, — nu mai de parte de căt acumă vr'uă cinci ani trecuți, — că, unul din d-lorū, scosse din pulberea tocoului cismei uă obiaduire care ne regularisi pînă mai de-ună-dă...

Acum, unu altu domnă contu, — cam *Miguel* (*Michels*) ce e dreptă, — prin protecționea accordată unei Sarle sau *Charlier*, de suppusu alu său, dorea, că tot d'auna, așă viri botul unde nu' ferbe ola în ale-terrei, pentru unu *kışligă* óre-care...

Cu uă obiaduire liberalo-conservatore-votatore, lucrurile aru fi mersu cu totul altă-fel, care după perceptul «noblesse oblige», aru fi adoptată, cum să adoptat tot d'a-una în casuri analoge, pe *laissez faire*...

Ce i faci ansă că adă, cu chelbeșul de la Postelniciă, cu acestu reu-nărăvătă leato-piseticu, *treghile* nu potu merge ca mai de ună-dă ? Si lucru este naturală, căci, cum s'ară potea ca cellu ce n'a vrută să scie de La Vallette, se să plece astădi cerbicele înaintea unui *Miguel*? că cellu ce, când e vorba de țără, *s'en moque bien de unu ambasadoru*, o să fie, cândă e vorba de aceeaș terră, *genoux pliés*, înaintea unui contu ??

That ist the question, și tocmai așa să înțemplat pentru că chelbeșul, ageru la pénă și la glavă, — cum lău-a făcut Drandabellea românescă la coda valcei, — se pusese a turnala note contra contului *Miguel*...

Acum, bine! ce-a făcut chelbeșul a făcut și lău pri-vezse pe ellu, déră ceea ce ne surprinde, ceea ce ne lăsă cu garile căsătate, este că chiar guvernul *Miguel*, în locu s'asculte pe *Miguel*, a ascultat pe *Chiel*, trămitendu și contul tocmai la Regina Madagascarului, în pustiele asinilor, să lău represinte...

Spuneți, de puteti : care se fie cauă pricină unei asemenea urgăi ? Nu sciți ? Halde, se vă spunemă tot noi : Cauă pricină este că guvernul *Miguel* este liberalo-democratică ca și alu nostru,

că comunardă pe comunardă nu se persecută, pentru că corbă la corbă nu și scote ochi...

Ați înțelesu? — Atât mai bine ! N'ați înțelesu? — Atât mai rău !

Titi.

R O M A N I E I

Dică, România, și astăzi pre tine
Te va pune 'n lanțuri, vitrigii tăi fi,
Ca să 'ti trece viața numai în suspine,
Si să fi ea moartă, vai ! printre cei vii ;

Îmbracă armura de luptele crunte,
Prin care trecentul falnicu tăi creată;
Si chiamă plăeșii să via să 'nfrunte
Tiranii ce 'n lanțuri crudă te-a ferecată.

Pre toți să-i ucidă, fără indurare;
Țărina loră negră s'o asviră 'n vîntu;
Căci cine strivesc tăra cu 'mpilare,
Nu merită 'n lume să aibă mormentu.

Numai astă-felă, țără, vei putea în lume,
Să scapi fitorul și poporul tău,
Legă și credințe, datini și-alu tău nume,
Si pămîntu acesta datu de Dumnezeu.

Măcriș.

CIOCOIU

(GÂNDIRI TÉRĂNEȘTI DESPRE ROMÂNUL CALPU)

Cioociu, pîntru rumân, e strugure păsărescă (pădu-retă) : dă-lu pui în gură și strepește dinți.

Ursaru, văduvă, bate căurelu la nasu ursul și-și doldorește traista cu mălaia din căpătată; și ciocoiu, de-lu lașă cocotătă, stie elu ce-tă face : bate, fulgeră și trănește punga și spinarea noastră și apoi scote aurul să'al altu din traista lui, ca să ne cumpere și lanțuri. Cândă ei vedea călcăndu ciocoiu pînă bătătura ta, or în bordeu tău, fă-ți cruce, dă-ti cu pumnii 'n capă, aolește-te și nu mânca 'n diulică dă ciudă : lupu intră vr'odată în țără ta, să-ți aducă plocone? Adică-te-le ciocoiu ne-avându 'n veci daraveri cu tine, cândă l'ei prinde 'n satu tău, rău e alu opări cu apă hertă? Elu nu ghine, jigodiea, să-ți dea ploconu punga lui, ci totu să-ți-o smulgă pă ta dă la brău, cândă t-ei uită 'ncolo.

Pe ciocoiu dă 'ti e 'u gându să-l cerci dacă e rumân dăi tăi neaoșă, pune-lu să susfie 'n terciu; și l'ei dovedită, dă n'o să cumă să-și mustruluescă buzile. S'apoi hiindă că te cunoști dă milosu, fă-ți pomana cu elu și-l învață să trepede umbuestru, cumu te 'nvăță și elu pătine, cândă fă-ți ieă biru de nouă oră, plătitu și nainte de sorocu, uniori.

Cioociu e gheșpoiu care intră și ese, nepoțită, din stupina noastră : dăia oră că numai avemă miere, că ne-a mânca' o elu totă, oră că ce bruma ne mai rămase e totă aramă, 'neacăiosă și 'ti cade ca plumbul la inimă. Cândă te-o mușca vr'unu gheșpoiu dăștia, dă-ti să o umflă măna și dă 'ti să 'nvinești carnea pă tine, în locu de sare pîntru dăsumflată, chipă-lu la céfă, taie-i niticuță p'leșe și lipește-o, acolo, la bubă; și să 'mă ieșă boi, dă t-ei răcori și dă nu-ți o trece.

Cândă fă-ți să-ți nămătă să-vezi băndă și măncăndă, pă ciocoiu, umăr lângă umer și cotu lângă cotu cu rumână ca mine, cu zeghe și cu opinci, atunci să credi că, de otărită, să intorsu Ucigă-lu-Toca pe pămîntu, ear că ciocoiu să-ți făcutu rumân de trăbă, adică-te că să-ți piști dinți și unghiile.

Cine măzdrește prunu la rădăcină și cine-lu chelește dă frună, dă rămâne ciolpanu? — Râia de capră. Cine răde nația la rădăcină și cine chelește lu Vodă mintea și gândul alu bunu? Dihania dă ciocoiu!!!

O dată cumătra vulpe a băgată vrajba între lighioi. Să uita chioriș la motologu de ursu și la tifnosu dă lupu, pentru că-ă incucau potecile și rosturile. Si când să-ncăerăra bine, pentru miere, cumătra vulpe să strecură binisoru p'entre ei și o tulă dreptula stupă; și după ce 'să vădu burta și fălcă dă miere esă 'n vârfu de pisică și écă ce striga 'n gura mare — că era p'acolea și audia și lea oia și nea țapu și surata junice și maș era săalte vecine — vulpea violența măncă miericeaua; ear ne-nea ursu și cu nenea lupu, să da de pără în vale! Cioociu cu burta și cu găndurile cumetrii, p'asa poteci păsătă, cu asa hrana să 'ndopă și așa lucru să năpteasă : ca să văre hainie, scârbă și răcire pînă sufletu fraților noștri; s'apoie de isbutescă să-lu vezi cum jocă, de bucurie, verbungu la hăi București; ear ande bleugă dă nea Cimpoiă și cu nea Puican și cu totă țără, să tot dă dă pără în vale, hăla pă hăla : astă-i place și ciocloghi.

Al-data posnașa de cumetă — aver'ar parte coțofenii și dihoru de glăvătina ei — s'apucă, era Stămărie, dă pofteste la dănsa și pă lupu și pă ursu și momindu-i căru vrea să-ă împace, le trănti și minciuna astă, dicen-đu-le cu rânjelă: «veniți, cuscre ursule și cuscre lupule, joia la noi, c'ă se facă plăcinte moi : să le măncăm căte trei». Blenhai și motontoli și năvlegi mei, că nu mă pricepă cumu să le mai dică, veniră. Vulpea și'retă.

cumă a lăsat-o sfete Ilie, pântru să le arate cătă și cinește, și puse să se sădă pe cătă unuș tronu dă argintă și dă dăsuptă ardea focă. Cându stă la taină, tronurile să 'ncingea, tronurile să 'nherbentă, tronurile să roșia și, ca de cându începu vorba, o dată să'u pomenită tripti gata, hăi prieten și pén' să-i întrebe, prefăcuta, ce-i dore, ce le e, ca să-i ducă n vizuine, ei și dară ortu popi. Ascultă, rumâne, la mine: așa e și ciocoiu! Dă te-ară pofti pescuin aurită, dă și-o da dulcetă pescuină dă argintă, și dă te-o pune pe pîtu de mătase, nu sta dă locu, că te-ai topită: elu te chiamă să te cantică, să te cumpere și să chipzue căte drakuri dă venină și trebue să-ti arunce în aldămașu și 'n cinstea lui, ce și-o face tie; numai să te amortescă, ca să-ti fure fata, pămîntu și vita din coșară, adicătelea cătă trăeste ciocoiu astă-i clocește n capu: să ne facă nouă ce a făcută cumetra cusrilor e și fără pescuină să hie moșiea loru!

Cându mi-o crește mie lobodă n palmă și ismă 'n barbă, atunci și nică atuncă ciocoiu o hi boeră.

Trecându pén'livedea lu cumnatu Zhörcea, m'a po-didită lăcrămile dă ce-amă văduță în măru al mare al lui: ca furnicaru sta omida pescuină elu. Mai d'apoi, venindu unu codanacu p'acolea, — Irâncu lu Ceortan, dacă ei hi țindă minte, — și numa d'abia mișcându-lu, totă omida cădu și zobu s'a făcută la pămîntă. Atunci 'm' vinii în hirile mele, și m' gândii, și m' răsgândii, și 'm' disosi: Aoleo, vere! dacă fetea dă Frêncu dintr'o sgudială și culcă atâtă sudumă dă gângăni; da noi, atâtă nație dă rumâni, cu osu coptă n nevoi, cu cheptu 'mpietrită dă dogoreala necazului și cu voiea tépănă ca stana de pétără, când ne-am pune noi mintea cu tigórea dă cioclovă și l'am hâfâna odătică, n'ară cădea elu sdorbită sub picioru nostru togma din creștetu capulu nații, unde șade poponete de atâtă mare de vreme?

Cându s'aude gură la strungă, oru cându troznește găteju pe focu, ori cându cântă flăcău pescuină și cându câini latră 'mprejură easi, nică ciocoiu nu intră la mușerea ta, nică ursu 'n turmă; cându nu, și unu și altu să facă singuri, aci pércalebi, aci ciobani, aci jucători, pescuină avutu tēu.

Să nu te ducă Dumnedeu, vere Prescuratule, să vezi cumă rontăe 'n dinți pérdalnicu de ciocoiu bani nostri, fur-găsiți, nu știu cumă și nu știu de unde. Dă l'ei întreba cumă dă potu face ai loru așa, ei daă respunsu că, la hirealor, banu altuia e mai dulce ce pandispantu.

În sfîrșită, hie vorba 'ntre noi — că nu ne aude nimeni — nea Ciugulilă spunea eri Popi, că: d'ar hi elu vodă numa o di 'n țară, pescuină tarafu dă ciocoiu l'ară pune la umbră, ca să rontăe 'ncialea acolo mai cu spor și 'n tienă ce li-a mai rămasă din ciordită; și dă li s'ar urf p'acolo, să-știe numa pescuină măncări d'ale bune, prăjite cu untură de nașu tocata, oru-cu smîntană de curcă ungurăscă.

Jupuila.

FINA

De și anca forte june,
Eș o fină am avut;
Avea ochi cu gene brune,
Așa cum n'am mai văduț!
Talia 'i era subțire:
O braçar' o cuprindea;
Rămâneam mut de uimire,
Când, privind'o, îmi zimbea!
Intr'o di, luna blondină,
Dintr'al ei ceresc locaș,
M'a văduț cu a mea fină
Sărutând'o drăgălaș!
Juna virgină
Imi era fină,...
Ii eram naș!

De atunci, noptile, într'una
Finișora mi-o 'ntîlniam...
Marturi, stelele și luna,
La iubirea noastră aveam!
Diminéta zîmbitoră
Când pe ceruri să iavea,
Cu bruneta răpită,
Brație 'n brație mă găsea!
Pe ale ei buze carmine
Eram domn; n'aveam părtaș;...
Sufletul era în mine
Alinat, nu patimaș!
Cât e de bine
Ca să aibă fine,
Ca să fi naș!

Finele, ca nișce rude
Nu poți crude să le vedi,
Ca acele femei crude
Ce-ană te lasă de oftezi!
După fina-mă de 'ncântare
Doă săptămâni oftaiu,
Și cu totu amoru'mă mare,
La trei lună o măritau!
Copilași cu frunți senine,
Blondă ca nișce ângerăși,
Ocheșele său blondine,
Botezați, o copilași!
Faceți ca mine:
Botezați fine,
Ca să fiți naș!

Al. A. Macedonski.

1876, 9 Iunie Buc.

SONET CONTIMPURANILOR MEI

Fără de graiuri gure și ochi fără de priviri,
Fără de mișcare forme, și încă, va! ce este
Maă see în astă lume și maă nemernic, teste
Fără de gândiri și inimă lipsite de simțiri!

Așa ne pomenirăm, d'o-dată, fără veste,
Trecând p'aci, prin jocul capriciosei firii.
Bizar! Ființe fără fință, trecem peste
Pocitul vis al unei smintite 'nchipuiri!

În vreme de 'njosire, în tină și din tină,
Ne căpătarăm locul l'a sôrelui lumină;
Zadarnic ne născurăm și fără să trebuim!

Pă semne-așa ne scrise pustia de ursită:
Pă-cum ne fuse vremea meschină și umilită,
Meschină și mediocri să sim și să murim!

Car...

ODA

UNEI COCÓNE CU GUTURAIU.

Ochi ai negri, mi se pare,
Ochi ce'mi plac cu osebire;
Ia poftim la luminare,
Să văd, nu e amăgire,
Oră sunt tocmai cum disie:
Dulci și negri ochii tei?

Ești rotundă ca o lună,
Ai o gură mititică;
Nu ești blondă, ci ești brună:
Drept să-ști spui ești frumușică,
Să pe buze-ti o zimbire
(Numai... puțintel cam rea)
Ai, ce-ar scôte, dău, din fire
Pe oră care muritor,
D'ar fi orb... său numai chior.

Aoleu! dă ce vădui!
Tii! cât sunt de supărat!...
Imi daă voiă ca să-ști spui?
— Nasul, dragă, și-e umflat
S'are 'n vîrf și un cucuiu!

Așa nas l'asa figură,
Drept să-ști spun nu'i potrivit.
A... dă sunt o secătură,
A... dă sunt un uluit;
Nu e el așa din fire,
Ci' un fléc de guturai.
Ia vedetă nenorocire,
Ia facut din flóre scaiu!

Stă, obrasnic guturai,
Ce-am să-ști fac ești, vă de tine.
Dă fiind că este astfel,
Ci strănută, soro 'ncă,
Să faci un chef mititel,
Să să-ști dic: Fie-ti de bine!

Năță Tinichea.

EPIGRAME

Bătrânul Kesar e de tot nebun,
Fiind-că — de mult ce s'a supărat
Că d'acuma, biet! nu mai e chiamat —
A greșit în plus dosa de magiun!

* * *
In multe capete auguste
Stă la dospelă minți ânguste.

* * *

O măsură eficace pentru a ne face respectată neutralitatea faciă cu cestiunea Orientului.

Cum însig căte-o momâia, véra 'n căte-un par, tărani, Ca s'alunge de pe holde gaitele și cloncanii, —
Ca la prasnice gătit,
Bum-Bum, gheneral vestit,
Decorat și, sus, pe malul Dunării însipă în furcă,
Conjurând ori ce primejdii, ne-ar scăpa de Sérbi și Turci.

Le.

Comerciul bucurescen a încercat să o tristă perdere în unul din membrii săi cei mai onești.

TOMA ANTONIU

Cofetăru, întreprindătoru atăția anualu stabilimentulu de cofetăriă din rondelul pasagiului și acum în urmă întreprindătoru alu bufetului de la şosea, a încetat să din viață Vineri, 18 Iunie în vîrstă de 40 ani și s'a înmormătat a doua di Sâmbătă séra.

Român bun, muncitoru, onestu și neobositu, și-a îndeplinită cu sacrifici tot-d'a-una datorie de cetățen, de sociu și de amicu, ajutându și sprijinind pe cet în suferință.

Viața reposatului Toma Antoniu de și în unu cercu modestu ca viața publică, a fostu unu șiru de acte de devotament către coreligionari poli-tici, amici și cunoșcuți lui.

Memoria lui fie bine-cuvântată.

BIBLIOGRAFIE

Recomandăru cu totu dinadinsulă atenționei Românilor următoarele cărti de o utilitate indispensabilă pentru persoanele care se ocupă cu istoria terei, și în special pentru studiul Români.

A eșit de sub pressă și se află de vîndare la libăria D-lui Teodor Codrescu din Iași, ne obositul culegătoru de acte istorice:

URICARIUL

Vol. I, II, III, IV, V, VI.

Coprinzător de Hrisove, Ispisóce, Urice, Anaforale, Proclamațion, Hatiserife, și alte acte de ale Moldaviei și terei Românesci, de la anul 1446, și până la 1854.

PLAIESUL LOGOFAT MARE

Dramă istorică în cinci acte

DE
TEODOR CODRESCU.

Redacțiunea atrage atenționea Ministerului Cultelor și Instrucțiunei publice, și a domnilor Institutori ai Comunelor Rurale precum și a Consiliilor județene asupra următorei opere:

ISPRĂVILE

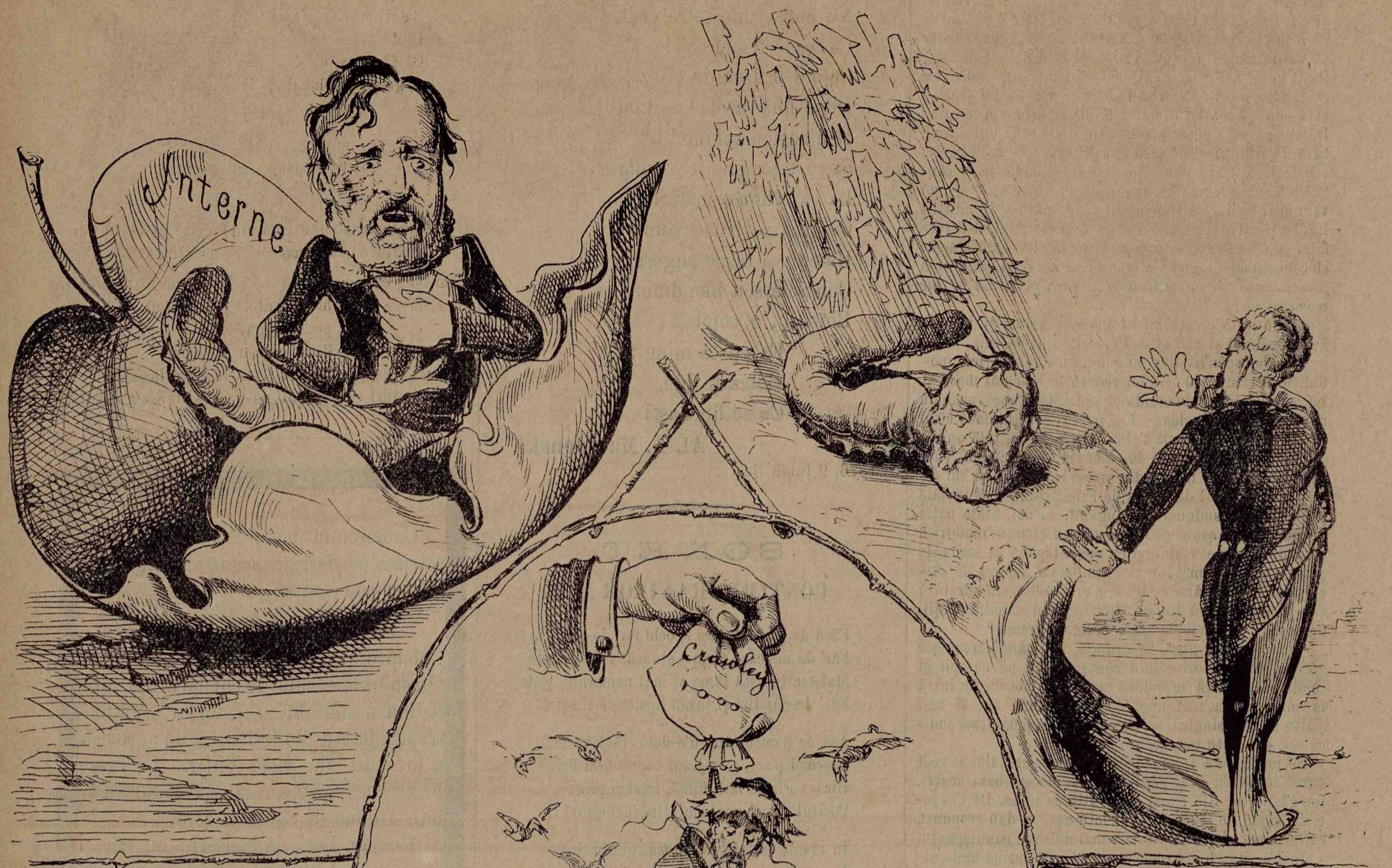
SI VIETĂ LUI

MICHAIU VITÉZULU

DE
UN CULEGĂTOR-TIPOGRAF

Prețul 80 bani.

se află de vîndare la Redacțiunea Ghimpelu, Pasagiul Român, și la Tipografia Laboratorilor Români, Strada Academiei Nr. 19.

— Cine a mâncați palmele? căci de să le simță, dără nu le văd.

Bine diceau Licheavăreștil că Simulescu e greu la mâna.

Așa pat vermi cări, ca tătăre, nu potă privi în sus și merge cotiș, se întemplă să primescă chiar palmele prefectilor lor.

— Ei! amice, ajută-ne să intrăm și noi pe ferestra pe care a intrat tu!
— Vă voi ajuta, ajutându-mă Vermele.

— Grația acestui Verme interior, mă putu strecu pe ferestra Senatului.